BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA” SIBIIU

ANUL XX[illegible] — No 801 — 4 pagini 5 LEI — Duminică 17 Ianuarie 1948

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București
Telefoane: Direcția și A-ția 3.28.60; Secretariat . . 5.91.86; Provincia . . 5.91.86; Tipografia . . 3.26.60
Prim Redactor N. Papagheorghe
ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 1200; 6 luni . . . . „ 600; Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei
Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR. Înscrisă Trib. Ilfov sub No. 282/948. Administrator Delegat: Al. Iliescu

Necesitatea tehnicei

In sport, lunile Decembrie — Martie constitue, în general, sezonul mort. Firește, cu excepția acelora de sezon. De aceia, în aceste luni ne mărginim să povestim ce-a fost, sub diferite unghiuri, adică sub diferite aspecte.

Același fapt mereu. Ca și cum ne-am fotografia din față, din profil, în negru, în sepia, etc.

N'am pretenția că spun un lucru nou. Dar sezonul mort poate fi folosit mult mai bine învățând ce să facem dealungul unui sezon. Desigur că ați zâmbit.

Cine citește azi o tehnică?

E atât de rigidă, atât de plictisitoare, încât simplul titlu ți-alungă privirea către alte cronici sau informații. E atât de just, încât nici n'am îndrăzneala să neg. Ca să fiu sincer, nici nu mi-a plăcut vreodată tehnica. E ca o matematică ce vine cu cifre, într'un cap de licean romantic. Dar ce poți face?

Priviți numai vara, pe un stadion de antrenament sau de concurs, câte erori se fac, ce talente se macină și câte greșeli nu-ți năpădesc retina când vezi fiecare probă în parte și în toate amănuntele ei.

Vă amintiți? Ne-a vizitat odată echipa națională de atletism a Germaniei. Și mai curând chiar, cei patru campioni sau recordmani din marele Reich.

Spuneți drept, atleți și spectatori.

Nu v'ați minunat?

Și nu v'ați întrebat ce-i lipsește lui Gurău de nu zvârlea mai departe decât Bongen? Nu v'ați întrebat dece Pandrea a rămas cu atâția metri în urma lui Syring? Poate că da. Și tot poate ați căutat un răspuns; pe care — de data aceasta siguri nu l'ați găsit.

Fiindcă la noi, noțiunea de tehnică e necunoscută. Și nu numai atâta. La noi tehnica e ignorată cu seninătate, ca și cum ar fi inutilă, sau ca și cum am fi atins performanțe mondiale.

E trist. E concluzia la care au ajuns cu toții. Dar nu s'a păsit mai departe. Fiindcă la frumosul curs de atletism din vara trecută n'au participat decât câțiva, iar la antrenamentele comune cu atleții germani abea dacă s'au prezentat 2-3.

Probabil că n'o să reușim tocmai noi să îndreptăm lucrul acesta. Vom încerca totuși, nu pentru că vrem să înfruntăm ironia prezentului, ci pentrucă avem bănuiala că se poate face ceva. Și ar fi atât de frumos.

De aceea, începând dintr'un număr viitor vom publica o serie de articole tehnice, privitoare la toate tainele unei probe. Nu-mi vor aparține mie părerile. Căci vârsta nu mi-a dat experiența necesară. Ci voiu culege din rândurile altora mai știutori în ale atletismului, învățături și sfaturi.

Știu că puțini vor ceti. Și mai știu că majoritatea au să zâmbească. Nu-i nimic. Un zâmbet în plus, peste cele multe.

Poate că se vor găsi câțiva să înțeleagă. Pentru ei scriu.

P. Hidișoanu

Dela mii de kilometri

MILICA TEODORESCU A DAT SEMN DE VIAȚA

Fostul campion național își dorește patria și familia

Prin ce mirăcol nu știm — și nici nu ne străduim să aflăm — Milică Teodorescu, fost campion național de box la categoria mijlocie, a dat semne de viață, după ce, timp de mai bine de doi ani, nu încercase să ne mai semnaleze existența sa.

Dela mii de kilometri, acela care a trecut oceanul animat de nestrămutată voință de a ocheri, pentru țara sa, un titlu mondial, a găsit sistemul prin care să ne facă cunoscut faptul că mai trăiește.

Zilele trecute, familia lui Milică Teodorescu a intrat în posesia unei scrisori venită din lumea nouă și semnată de fostul campion al României.

Spre deosebire de anterioarele lui misive, Milică Teodorescu este de rândul acesta foarte scurt aproape laconic. Nu înșiră decât câteva cuvinte prin care își anunță familia că este sănătos, că își dorește țara și că salută, din depărtări, întreaga familie sportivă din România.

MILICĂ TEODORESCU

Alt Milică Teodorescu?

Am văzut scrisoarea lui Milică. Acelaș scris ordonat și îngrijit, dar caracterele sunt mai apăsate și evidențiază, parcă, mai multă energie, mai multă hotărâre dar și o pronunțată stăpânire de sine.

Să se fi schimbat Milică Teodorescu în cei doi ani de când nu ne-a mai scris? Să-și fi dat seama că seriozitatea sa avea de suferit pe urma exaltării lui copilărești? Să fi ajuns, însfârșit, la concluzia că vâlva pe care în-

(Continuare în pag. 3-a)

Dela 24 lanuarie la 1 Februarie

LA CERNAUȚI, H.C. JUVENTUS, VENUS, VIF DACIA, DRAGOȘ VODA, H. C. IAȘI și UNIVERSITATEA-SIBIU vor disputa campionatul național de hockey...

„...lar așii patinajului artistic se vor lua la întrecere în aceiași săptămână sportivă

Și totuși activitatea hockeystică, în ciuda faptului că în Capitală nu avem patinoar, va fi mai mult decât bogată.

Primele întâlniri ale sezonului vor avea loc la Cernăuți, unde cele mai puternice team-uri se vor lua la întrecere, în cadrul campionatului național de hockey.

Ce echipe vor lua parte

La acest campionat vor lua parte în urma deciziei Federației de specialitate următoarele șase echipe:

1) H. C. Juventus, București, campion național.
2) Venus, București.
3. Viforul Dacia, București.
4) Dragoș Vodă, Cernăuți.
5) H. C., Iași.
6) Universitatea, Sibiu.

Lotul întrunește quintesența hockeyului românesc și, desigur, sportivii din Capitala Bucovinei vor asista la spectacole de ridicată calitate.

Desigur, bucureștenii vor fi handicapați din cauza totalei lipse de antrenament.

FLAMAROPOL

Data campionatelor: 24 Ian.—1 Februarie

La Cernăuți, campionatele naționale de hokey și patinaj artistic, — care vor fi organizate în cadrul aceleiași săptămâni, la Cernăuți, — vor avea loc între 24 Ianuarie și 1 Februarie.

Intreaga organizare a acestor întreceri sportive revine gazdelor. Se anunță un bogat program.

Vom reveni cu amănunte.

Artă și Sport

ADOLPHE JAURÉGUY, un reprezentant al literaturii umoristice sportive

Când am citit «Amintirile» lui Jauréguy, am încercat sentimentul unei mari revelații.

Paul Morand, Joseph Jolinon, Louis Hernon, Ciampitti și-a desoțuluiau în romanele lor frământările, renunțările, eforturile carierei unui sportiv. Era aspectul dur, trudnic al acelor ce-și închină tinerețea stadioanelor și ringurilor.

Bucuriile victoriilor erau și ele limitate de pregătirile pentru un alt match sau concurs.

Cu «Amintirile» lui Adolphe Jouréguy este cu totul altceva. El redă o fațetă umoristică a sportului care — deca n'am recunoaște — are și el situațiile lui comice sau — uneori — tragice pe care le privește însă tot dintr'un unghiu optimist.

Din întreg volumul său exală acea bonomie, acea maliție fină atât de caracteristic franceză.

Dar cine este Adolphe Jauréguy? Un jucător de rugby din generația lui Géo André, Crabos, Dillen, Struxiano și atâți alții din epoca de aur a rugbyului francez.

Un rugbyst care în timp ce urmărea traectoriile balonului își observa coechipierii și adversarii, reținea fazele de joc pe care mai apoi avea să le aștearnă pe paginile amintirilor lui.

Philippe Struxiano, un alt rugbyst, le-a scris prefața, din care — «pour la bonne bouche» — citim rândurile de mai jos:

«Am reîntinerit, Adolphe, citind «Amintirile» tale. Vorbești despre rugbyul nostru drag cu atâta inimă, cu atâta ardoare, încât am simțit, imediat, reaprinzându-se în mine «focul sacru».

Am scos ghetele dintr'un sertar mare al șifonierului, le-am pus în fața mea, pe masă și ne-am privit toți trei.

«Dumnezeule, ce triste și scorojite sunt!» mi-am spus.

«Are mai multe riduri ca noi» a murmurat gheata din dreapta, aplecându-se către vecina ei.

Am înțeles lecția».

Sportul cu balonul oval — așa dar — își are și el acum o literatură.

Închei această scurtă prezentare, permițându-mi să atrag atenția cititorilor gazetei că, începând cu numărul de mâine, vor putea să guste umorul lui Adolphe Jauréguy în traducerea lui...

S. Bonifaciu

Mâine dimineață la „Milea”

Anton Oșca atacă titlul național deținut de Sandu Ion

In semi-vedetă, Gheorghe Bidrinschi, înfruntă pe Niculae Rădan

Gruparea A. C. T. organizează prima gală profesionistă de box a anului

Mâine dimineață, începând de la orele 10 precis, se desfășoară în arena circului «Milea», din șos. Mihai Bravu, prima gală profesionistă de box a anului, inițiativa acestei reluări de activitate aparținând harnicei grupări A. C. T. de sub conducerea cunoscutului polisportiv, d-nul CONSTANTIN ZAHIRNIC.

Maestrul GEORGE GEORGESCU, căruia îi fost încredințată regia acestei gale, a alcătuit un program foarte interesant care a atras asupra sa atenția sportivilor noștri. O dovadă în acest sens e numărul mare de bilete reținute în cursul acestei săptămâni, la agenția «Speranța»

Vom prezenta mai jos programul galei dela «Milea», pentru mâine promițându-vă obișnuitele pronosticuri.

Sandu Ion își apără titlul în fața lui Oșca

Matchul «cel mare» al galei de mâine va prilejui lui SANDU ION o nouă ocazie de a se dovedi din nou cel mai bun «cocoș» din țară. De astădată va avea challenger pe cunoscutul ANTON OȘCA.

Matchul se anunță drept un spectacol pugilistic de calitate, cunoscută fiind valoarea celor doi protagoniști, cari în ultimele lor ieșiri publice au făcut partide remarcabile.

De remarcat că adversarii de mâine se întâlnesc pentru a doua oară în cariera lor, prima ediție a matchului având — după câteva reprize în cari cei doi adversari se dovediseră egali — un sfârșit dramatic: grație unui magistral crochet de dreapta, Sandu a învins prin k. o.!

Cu atât e mai pasionant matchul de mâine, cu cât Oșca — după cum ne-a mărturisit — va căuta să arate că înfrângerea sa de acum trei ani a fost un accident. Și vă închipuiți că Sandu va căuta să dovedească contrariul...

Matchul Rădan — Bidrinschi, o veritabilă semi-finală de campionat național

Tot atât de interesantă, ca și «vedeta», e partida NICOLAE RĂDAN — GHEORGHE BIDRINSCHI, care se dispută în semi-vedeta galei de mâine.

Cei doi talentați «cocoși» au constatat că pot face cu multă ușurință greutatea categoriei «muscă» și deci au ținut titlul național muscă, deținut actualmente de ION CHIRIAC. Acesta din urmă a acceptat în principiu să și pună titlul în joc, în fața învingătorului pe care-l va da partida de mâine și matchul de campionat va avea loc probabil la jumătatea lunei viitoare.

Miza matchului Rădan — Bidrinschi e deci destul de importantă și va da partidei de mâine aspectul unei înverșunate dispute de campionat.

Gheorghe Florea din nou programat

Ținut departe de vederile organizatorilor noștri, redutabilul GHEORGHE FLOREA a apărut iar pe ringurile noastre, dar în aceste rare apariții publice a reușit unele rezultate cari au stârnit multe comentarii. Astfel, Florea a terminat, în două rânduri, la egalitate cu Costel Stănescu, iar recent a reușit același rezultat în fața brașoveanului Constantin David, competitor al titlului național până.

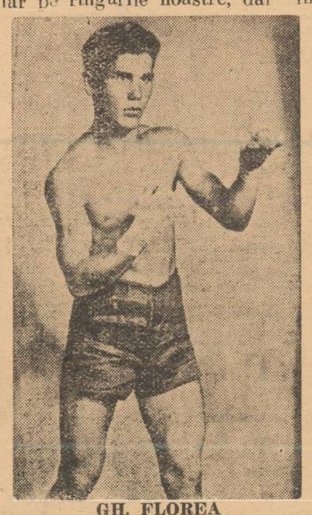

GH. FLOREA

Acest ultim rezultat l'a consacrat definitiv pe elevul maestrului Doculescu și deaceea organizatorii reuniunii de mâine au ținut să-l aibă pe program, opunându-l ca adversar pe MARIN DOBRESCU, u alt pugilist ce se bazează pe punch.

Iată dar în programul galei de mâine, un match al punch-ului...

Constantin Maxim în fruntea programului amator

Obișnuitele «deschideri» de mâine aduc în ring doi amatori ai grupării organizatoare și doi din sala «Tirul». De remarcat că unul din primii va fi excelentul *Constantin Maxim.*

Circul «Milea» va fi special amenajat și încălzit

Pentru a asigura galei de mâine succesul meritat, maestrul GEORGE GEORGESCU a pus la punct toate amănuntele de organizare,

(Continuare în pag. 4-a)

IN TRECUT... O fază din matchul F. C. Craiova — Sp. Studențesc (4-2) disputat la București. — Popescu, portarul craiovenilor prinde... sprijinit.., de Albu, în fața lui Dumitrescu II și Bobancu.

FRANCOIS RABELAIS ȘI SPORTUL

Vom încerca în capitolul de față să eliminăm ultimele amănunte privitoare la concepția sportivă a lui Rabelais, de teamă să nu plictisim cu o prea vastă prezentare.

Despre Rabelais se poate scri o bibliotecă întreagă, iar despre ideile lui despre sport, dacă nu chiar o bibliotecă, cu siguranță câteva volume.

Cum nu acesta este scopul pe care vi l-am propus, ci acela de a ilustra cu câteva exemple importanța și necesitatea sportului, suntem forțați să renunțăm la o mulțime de lucruri interesante și să alegem doar câteva care, dacă nu sunt cele mai bune ale lui Rabelais, au totuși darul de a ne servi nouă într'o foarte mare măsură.

Spiritul sportiv a dăinuit peste veacuri nenumărate și sbuciumate. Timp de secole concepția despre sport s'a schimbat și ea ca toate celelalte idei care la început păreau adevăruri necesare și universale.

Adevărul este că noi oamenii ne-am învârtit întotdeauna într'o lume pe care n'am cunoscut-o îndeajuns și sub toate aspectele sale.

Afirmația aceasta ne-o confirmă istoria și trista ei realitate o simțim chiar noi.

In lupta pentru existență omul a fost nevoit să-și întrebuințeze toate resursele fizice și intelectuale.

In laboratoare, uzine, pe teatrele de luptă fiecare caută să se întreacă pe sine și pe adversarii săi.

Dacă sportul era înainte un simplu exercițiu plăcut, uneori rezervat numai celor nobili, e drept, practicat uneori nu numai din snobism, ci și datorită calităților lui de a întări corpul și de a-l păstra sănătos, astăzi importanța lui e cu mult mai mare.

Poate că mai târziu, când lumea va fi mai cuminte și nu se va mai războiu deloc, sportul își va căpăta vechiul său loc printre activitățile pașnice ale omului.

Astăzi însă sportul e un mijloc, o extraordinară forță de educație. Prin sport trupul se întărește și se obișnuește să suporte un efort prelungit; spiritul de sacrificiu și corpul se desvoltă într'un chip nebănuit, odată cu încrederea în forțele proprii.

Comunitatea sportivă este o a doua școală a lumii. Dacă aceasta din urmă te învață să acționezi, prima te învață să lupți.

Viața generațiilor de astăzi este o luptă necontenită, fie că această luptă se dă înăuntrul sau în afara granițelor.

Pe tărâm cultural, economic sau militar acela care este mai pregătit și mai convins, acela învinge.

Norocul te ajută atâta timp cât îl forțezi prin acțiunile tale să te ajute.

Utilitatea sportului nu mai trebue discutată deocamdată. Ne mulțumim cu atâta pentru a reveni la Rabelais. Am văzut că educația fizică era înglobată în sistemul său într'un tot unitar, indisolubil, lucru care este caracteristic concepției pedagogice a lui Rabelais.

Pentrucă niciodată sportul nu este lipsit de higienă — cel puțin așa ar trebui să fie — vom reda și părerea lui Rabelais în privința aceasta. Am văzut în celelalte capitole cu tinerul școlar sfârșea jocul când era asudat, pentru a fi șters și schimbat de îmbrăcăminte. Oridecâte ori sfârșea programul zilnic de educație fizică, era... «fricționat, șters și schimbat de îmbrăcăminte», pentrucă astfel dicteză cele mai elementare reguli de higienă.

Grijea de sănătate se manifestă însă întotdeauna.

Pentru a ilustra și mai bine acest lucru vom reproduce un pasagiu referitor la epoca în care Gargantua era educat de «sofiști», în contrast cu aceea în care Pavocrates era noul și bunul său sfătuitor.

«...După aceasta studia câte o nenorocită de jumătate de oră, doar cu ochii pe carte căci, cum spune comicul gândul lui era la bucătărie. Se așeza la masă și fiindcă era flegmatic de felul său, își începea masa cu câteva duzini de șunci, de limbă de bou afumate, de icre, de cârnați de purcel și multe alte aperitive. In acest timp patru din oamenii lui îi vârleau în gură, unul după altul, fără încetare, mari cantități de muștar; după aceea trăgea câte o strașnică înghițitură de vin alb pentru a-și ușura rinichii. Apoi mânca, după anotimp, cărnuri după pofta lui și nu înceta decât când îl durea stomacul. Pentru băuturi nu avea nici o măsură...».

Puțin exagerat, Rabelais ridiculizează felul în care concepeau higiena cei din vremea sa, în contrast cu acea pe care o preconizează el:

«E de notat că la masa de prânz, hrana era cumpătată și frugală, căci mânca numai ca să-și astâmpere foamea, pe când cina era consistentă și copioasă, mânca cât îi trebuia să se hrănească și să se întrețină, aceasta fiind adevărata dietă prescrisă de buna și singura artă a medicinii, cu toate că o grămadă de medici proști și hârțuiți în laboratorul sofiștilor, sfătuiau tocmai contrariul».

De data aceasta Gargantua mânca atât cât îi trebuia să se hrănească și nu până ce îl durea somacul, având ca îndreptar sfaturile adevăratei medicini.

Din cele expuse până acum se întrevede imediat calitatea pe care o are sistemul lui Rabelais, nelăsând la o parte nici activitatea spirituală și fizică a eroului pe care l-a preconizat.

Trecem acum la modul în care-și întrebuința timpul când ploua și însfârșit la recreația binemeritată după un timp de încordare intelectuală.

«Dacă se întâmpla ca aerul să fie umed și cu întemperi, tot timpul dinaintea prânzului era întrebuințat ca deobiceiu, afară numai că se aprindea u.. foc frumos și luminos pentru a modifica umezeala aerului. Dar după masă, în loc să facă exerciții, rămâneau acasă și ca măsură de sănătate se distrau făcând clăi de fân, spărgând și tăind lemne și bătând snopii în magazie.

«...Apoi trecea prin sălile și locurile orânduite pentru scrimă și acolo împotriva profesorilor săi încerca și le arăta limpede că știa cât și ei ba chiar mai mult».

In felul acesta pe orice vreme nici un minut nu era pierdut în zadar, căci ei exersau tăind lemne și legând snopii în magazie, sau încercându-și forțele la scrimă împotriva profesorilor.

După câteva săptămâni de învățătură ...«Radocrates pentru a-l odihni de această violentă tensiune de spirit, căuta odată pe lună câte o zi foarte frumoasă și senină, în care păraseau dimineața orașul și se duceau la Gen-

(Continuare în pagina 3-a)